

ՀՐԴԵՀ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՎԱՆՈՑ

1883 ՏԱՐԻՈՅՆ ՅՈՒԼԻՍԻ 14ԻՆ

(Հասոր ԽԱ. Պատկ. գլ. 272)

Ե

Ի՞նչ տխուր լուսցաւ կիրակէն. հարիր եօթանասուն տարիէ՝ ՚ի վեր Մխիթարյա տունն այնպիսի տէրունական օր չէր տեսած: Իսդար բեալ էին սազմուերգութիւնք, դաշտաբալ էին եկեղեցւոյ արարողութիւնք և ամսանցն կրօնական շքեղութիւն, և անոր փոխանակ տխուր լուռթիւն մը կը տիրէր միանձնանց վրայ. սակայն աստուածային կամաց համակամութիւնն իը զօրացընէր զամէնն:

Զախորդ բարին ոչ միայն սղջան քաղաքով տարածուած էր, այլ և արտաքոյ: Քաղաքացի լըրագիր խօսելով Ա. Պազարու Հարուածին վըրայ՝ կ'ափսոսային ու կը վկայէին թէ քաղաքացւոց տանիստին թէւն արխիութիւնն ՚ի առու գործած էր յս տխուր ձախորդութեան առջին: Քաղաքին իշխանութը և մեծ ամենք եւ տեէ եւ կը փոխթային իրենց ցաւակցութիւնը մատուցանելու, ունանք զրով այլք բազմակոյնք անձամբ մենսաստանին գուռը զարով: Քաղաքակեան քաղէքս հեռու գոնուելով իւր փոխան նորդն եկաւ մեզի ցաւակցելու, և անոր հետ քաղթին սինդիկոն ՚ի ցոյց իւր մուերիմ բարեկամութեան Ասոնց ընթացալից եղան զինուուրականաց մեծք, յրու յիշելու ենք Քոզէնց և Բիսանէլ զօրապեսները: Քաղթին իշխանութը պատրիարքն իսկ վասն. Դ. Ա. Կոդիխնի ՚ի ր անթիւ քաղաքանքը թողով ուղեց անձամբ գալ մեզ վհատելոց ՚ի քաջալերութիւն, որց սրինակին հետեւցան և այլ բազում եկեղեցական իշխանաւոր, և հուսկ ուրեմն իննոնամեաց ազնուատուիմ և մարդկութեան բարեքար Քանակ Արքայն: Ի հիւպատուաց յիշելու ենքնամի մեր Ծոմանեան հիւպատուն, Քաղդիոյ և Ա. Ստրիոյ հիւպատու, և Ամբրիկյ Միացեալ Ղաջանակոց հիւպատուն, որ անձամբ աւերակաց վրայէն քայելով ուղեց հաւասառել զիմսօտ աւերումը: Իսկ յիշխանաւոր արքայազարմ օտարաց ՚ի քաղաքանակելու յիշելու ենք Տօն Կարլոս Ապանիոյ թագապահունցին գալուասոր, որ՚ի մանկութիւնէ

անտի սէր ու մուերմութիւն ցուցած է Ուխախո: Ա. և քաղաքացւոց ազնուականք իսկ իրենց քաջակերիչ մխիթարութիւնը զզացան մեզմէ. յօրս խառնեցան նաև օտարազգի քաղաքաւրամք, զիմաստրապէս անդղիացի ամերիկացի և ուստրիացի: Խչպէ նաև Խոպիլան կամին, խոպական դեսպաննին ՚ի Վիեննա, ողջն ընտանիքն քաղաքու գտնուելով՝ անձամբ եկին մեզ յաց: Այս ամենուն ձայնակից եղան լրազրոյ թթվակիցք, որը կը ներկայանային մենաստանիս գուռը, խնդրելով ներումն և ընդունելութիւն անձամբ հաւասարելու եղածն, և իրենց ընթերցազաց հազրոգելու: Այս թթվակցաց զրութիւններէն յասալ եկան այն լի գոյնեստիք գրաւածք, որ մինչեւ ցաւակցելով ճախրդութեան տիտուր թէպերը կը պատմէին, մենաստանիս պատմութիւնն խոպական լրագրաց մէջ յարգութեամբ կը հասարապէին: Եւ սասնց արձագանքն կը տարածուէր յԱւստրիա, ՚ի Գաղղիս, յԱնդղիս և յԱմերիկա: և այսպէս մեր բազմաթիւ բարեկամաց ժանօթութեամբ կը հասնէր եղածն, յորոց և ցաւակցաթեան թուղթք և հեռագիրք սկսան յանախել վանաց գուռը:

Հուսկ արեմն յիշելու ենք յարգանքը ու երախ սազիստեխակը նաև խասիյ օգոստավիա թագուհին, որին մարդասիրավան ազնուախոհ Թափին տեղի տօղով ուղեց մեր թշուառը թեան մխիթարուկից ըլլալ: Ըստ իւր տարեկան սովորութեան իւր գալուան ազգելով կանխաւ մեր վանաց գուռը, օգոստոսի 10ին տեան Պատրիարքի խորհրդացն ներկայանակին յետոյ, ելաւ բազմեցաւ ՚ի Գրատան, և զրեաթէ ֆամմի ողջն մուերմաքար խօսակցելով առանձին առանձին ամենաւն հետ, ուզեց տեսնել նաև սպազրատոն արդինքը, խրախուսելով զամէնը արդինալու ու գործելու: Ես ասա մինչ մեկնելու կ'ըլլար, յառաւել մխիթարութիւնն մեզ հետեւել իմաստը կը գրէր բոն իւր ձեռամբ, ու մշնչնաւոր յիշխանակ կը թողուր իւր մարդասիրութեան մեզ և մեր ապագայից: Գրուածքն այսպէս կը հնչէ.

Աստուած՝ որ միշտ պաշտպան է մոտաց լուսաւորութեան հետ Ծորդ եղբայրի. րութեան ոգւղին, պաշտպանեց զիայազգի Հարս՝ պյա յետին ցաւալց արկածին մէջ. երախտապարտ են Աստուծոյ այն սէպը՝ որ հշարիտ բարեկամ են պյա բարեկաշտական ընկերութեան, յորս առաջին կը ստորագրէ ինքինքը.

Մարդութեան

Հու մոռանարու չեմ յիշելու մասնաւորապէս անգլացի բարեկամ մը խոսխոսի խօսքը զոր մասոյց ինձ իւր այցելութեան առութիւն. Հաստ տարիներէ ՚ի վեր իւր ուսումնական քննութեանցը պատճառաւ քաղաքար բնակելով, հազիւ թէ ձախորդ լուրջ լուց փութաց մենաստանիս գուռը: Այս ահաւոր հարուածին առջին ապրած՝ իւր մարդապարհական թափին տեղիք տալով,

— Այս անակնունելի հարուածին գարմանը մարդապարհական բարեկամ ձեռնութութիւնն ընելու է, ըստ Հարկէ ձեզ առհասարակ ամենուն բարեկարութեանը դիմել: Ախարհաժանափէ է ձեր անունն, և ձեր հազարաւոր այցելուք ու բարեկամի անշոշչ իրենց ցաւակցութեան նույնը պիտի շղանան, որովհետեւ ձեր աղէտն յառաջանէ մք քաղաքականութեան խնդիր է: Անշոշնախ ձեր ազգայինք, որոց գործունեայ ներկայացուցիչը էք եւրոպական քաղաքալիքութեան առջին, և որոց կ'յնայ առաջին պարունքն, զծեց պիտոր շնորհանան: Բայց մի և նոյն առեն իմաստութեամբ կը գործէք ենթէ մեր Անդղական ազգին բարեկամական ձեռնութութեամբ զիմէք:

Այս անդիւ յորդորին առջին առ վայր մը մըտափորն կեցայ, և սապա պատասխանելի իրեն.

— Տարակյու չկայ՝ որ այն հազարաւոր Անգլիացիք, որ տարուէ տարի յայց կու գան մենաստանիս, մեծ համարման ու համակրութեան հասաստիք կու տան մեզի: Թէպէտ և գէպքը լուս արտաքայ կարգի է և գտուն, բայց չեմ յուստ թէ յաջող հետևանք ունենայ՝ ընդհանուր անդրիական ազգին ձեռնութութեան աղերս մատուցանեն. վասն զի կաթուիկէ կրօնից զաւանաթիւնն մեծ խոչ է յայցակրօնից օգնութիւն գտնելու:

Այս խօսքին վրայ բարեկամիս դէմին առ վայր մը նսեմացաւ, և սակա մը զգածեալ խօսք կորեց, այսպէս.

— Կ'անիբախ ապրակէս խօսելով, և իմ ազգիս ուղւոյն ու յառաջադէմ կրթութեանն նախատինք կը զնես, թէպէտ և զիտուն որ անխարդախ պրտիւ կը խօսի, Աստ տղէտ, շատ անդգայ ու բիթու ըլլալու է այն անձն՝ որ մետանդութեանէ շարժեալ կրօնական համոզումը պատճառ բռնէ թշուառացելոյ մը բարերար ձեռք մը շերինցընեւու: Անգլիացին որչափ ալ իւր կրօնական համոզմանը վրայ յամառ ըլլայ ու կաթողիկութեան հակառակորդ, գիտէ միշտ զանազաննել կրօնքը մարդապարութեան պարտէն: Չեմք այն նախնի անկրթութեան գարերը և ոյ այն բարարարութողութոց մէջ, որ բառն մոռեանդութիւնն ոյ միայն անձնութեամբ, ոյ արց կաստութեամբ կը վարուէր: Կարծեմ շաս իւր հաւաստիք ունի ձեր ընկերութիւնն հասկընալու թէ ի ննջէս արդյո ու պատճական կը համարի զծեն նորազանդ անդդիացին: Այս բազմաթիւ ճանապարհորդք՝ որ օր աւագ կ'այցելեն ձեր հաշակաւոր վանաց, զծեզ կը նկատեն իրեւ հնարքուն ազգի մը ազնուազոյն ծնունդք, որ իւր արդիւնարար մեղուք մի միայն նպաստակ ձեր ազգային բարիքը կը մըտածէք: Ստոյդ կ'ըսեմ որ ձեր ազգաստէք և անշահակար անձնանսեւ իրութեանների միշտզարմանք ու պատկառանք զգացած եմ. վասն զի ամենազդուարին և գերագյուն ու շատ վեճման կը համորիմ՝ որ մէկն իւր հայրենիքը թուղու, իւր ընսանիքին բաժնուի, ուրանաց իւր ազատութիւնը և ամենայն աշխարհային ազնիւազագնիք, և զոյ այս սահմանափակ փոքր կըզգեկին մէջ ամփոփի միայն ի մէր հայրենեաց, որոյ բարօրութեան համար համապազ աշխատի: Եթէ անհատ մը ըլլայիք է անցուազ աշխարհին աւշգրութիւնը զի գրաւեր, վասն զի եթէ անհատն այսօր է ու կը փայլի, վայր կ'անցնի և անտւնն իսկ մոռացութեան մէջ կը նըսեմանայ, սակայն ընկերութիւնն մը կը յարատեւէք, և իւր մատուցանելի ծառացութիւնն չի սպաս պիր: Հնար է թէ առ վայր մը նսեմանայ, բայց ամէն ատենն ընդունակ է իւր ծոցէն այնպիսի անհամանք տալու՞ որ ս իցէ ազգի առջնն պարտ ծանկը ըլլան ընկերութիւնն մը եղինաման, ազգ կրիստոնէամբ կրնայ ակնկալեալ. անդր համար ալ ձեր ազգայինք անցնչ զիտիք քանչակը եւ ձեր գոյութեան պատրոցգը վաս պահէն: Ահա ինչպէս կը նկատէ զծեզ Անգլիացիք մը, որ կրօնական համոզմամբ ձեզն մէջ կը տարպերի. ալ կրօնական համոզումն առտուածային դաստաստանին կը վերաբերի, որոյ արդարութեան դէմ մըշտ կ'անիբախ մողեանդութիւնն ընկերութեան օգտակար ծառացութիւն պահանջնեւու է այն ազգն՝ որ իւր պատիւը և օգուտը կը նախնաց: Ուստի դարձեալ խորհուրդս

կը կրկնեմ. դիմեցէք մեր անգղիսկամն ազդին, և հասաստիք կ'ունենաք անոր ձեր վրայ ունեցած համարմանն:

Ուշի ուղղվ մտիկ կ'ընէի այս խօսակցութեան առանց լուսատելու, բայց մի եւ նոյն ատեն մտած կ'ընէի, թէ քանիք արդեզք կը գրանուին որ այսպէս վեմ և ազնիւ միրտ անենան, և ամենամն նսխապատճարմոնք ազատ ըլլան. քանիք արդեգ կրնան զանազան թիւն դնել ընդ քաղաքական յառաջարթիւն և ընդ կրօնս... բայց և այնպէս հարկ էր հետեւ բարեկամական խորհրդին:

Թ.

Դեռ ևս կը ծխային մեր պարկեշտ մենաստանին աւերակներն, երբ մենք 'ի բռնազատութենէ ասխովեալ՝ նստանք խօրհելու: Ի՞նչ լրքաման վայրկեան. միանձանց շատը յանակնկալս ըմբռնեալք և կամ պատուականագյոյնքն ազատելու դրաղեալք՝ իրենց սենեակներն ամենայն բովանդական ով կորուսան էին: Մենաստանին քրթէ կիսով չափ հրդե՛ելու. աշակերտաց ննջարանն կիսով չափ՝ հանդերձ կահրեք ննջեալ. մինչև բռնազատել զմեղ առ ժամանակ մի յապահովել զաշակերտու 'ի զիւղ: Արակ և հասարակաց տեղիք՝ պատկանեալ կահրեք և աւերածով լցեալ. վնաս մեծ և անպատմելի, որում դարման տանեն՝ ի վեր էր քան զմեր կարողութիւն: Ուր վայլէր չորոշ, մաքրութիւն ու կարգ, հիմա ուրիշ բան չըր տեսնուեր, եթէ ոչ ապակնանութիւնն, աղբարտութիւնն և աւեր: Այս երրեք մաքրէ կ'ելք ոյն նամեւթիւնն՝ ամենու սերես կը տեսնուէր. միայն աստուածային կամաց համակերպութիւնն մեր լքեալ վիրուը կը խրափուէր: Հարկ 'ի վերաց կար դարման գտնել այն անգութ հարուածին. մեր առաջին յոյն, մեր առաջին մտածութիւնն՝ առ մեր սիրելի ազգակիցոց դիմեց: Վաղ ցըր է մեր յայտնել այսօր մեր չորոշակալիքն առ այս 'ի բարեսէր մերազնեաց, որոց բարեկամութեան ցոյցք անջնջել են մեր սրտէն, և որք ձախորդ լուրէն շարժեալ՝ փոխացին միբիժարական թիթիւք և քամական օգնութեամբ զմեղ քաջալերէ: Երբ անուներն առանձին առանձին հասարակին երկան ըլլալով՝ իրնդութ ընդունել սիրով մեր այս հրապարակական ցցըր:

Եղան և որ իրենց ցաւակցութեան հաւաստիքը փութացին տալ մեղ զգածեալ գրովք. որոց անուանը հարկ կը համարիմք հրասարակել՝ իրերէ 'ի դոյզն փոխարէն իրենց ազնը ութեանը: Եւ նախ դնելու եմք եկեղեցականց քասէն զմանական նախարարութիւն Հասուն 'ի Հռովմայ, զՄիթթարեան Հարս 'ի Վիեննայ:

և 'ի Թրիեստէ, և զՏէր Մերոպ Ուզուրիեան 'ի Լիխոնոյէ, զՄարգիս քահանայ Պորտուան 'ի Բումանով, և զՊողոս քահանայ Յակովիեան 'ի Պօթուշանայ:

Յախարհակմնաց կարգէ յիշելու ենք զՊ. Կար. Եզնեանց 'ի ուռաւարնակ Հայոց, որոյ բարեկամութեան ցոյցք անպակաս են յՈւխտէն, ըզգիդոր Խալաթեանց 'ի Մոսկովյա, որոյ ազնիւ և զգածեալ զիրը բաղձայի էր ինձ հրատարակել եթէ տեղոյն ներէր. զՊ. Յակոր Տամատ և Պ. Յոսիվի իսկէնտէլ 'ի Գաղղիոյ, և զՊ.

Մ. Պօթփանան 'ի Բարիկէ, ապա զԹագւորութաշյան, զժիր և զգողծունեաց ազգականը, որոց բարեսէր դիրի մըշտառակ պիտոր մնայ Ուխտիս դիւանը:

Ընդ նմին և զիէիզեկոն եղարար և աննաց ազգաստմը, որոց անկեղծ բարեկամութիւնն և վաղեմի աշակերտութիւնն զիրենք Ուխտիս որդիս համարել կու տայ, ըստ իրենց ազնիւ յայտ արարութեան 'ի մեկնել իրենց զգացած ցաւը վանաց աղէղը լսելով: Զամշէանք 'ի Պոլսոյ յոյ յետնորդ մնացին փութարս մեզ 'ի միշտիթարութիւն, հաւատարիմ հարդ յիրենց գերգաստանին հնաւանդ բարեկամութեանն առ Միարանութիւն: Ցիշնենք, 'ի մէջ այլոց, և զՊ. Միխթար Մաղիկեան 'ի Լիխոնոյէ. և զՊ. Ազասէր Պօրմանեան 'ի Տրապիզոնէ, զՊ. Անդրէաս Պինոսն 'ի Զմիւռնիոյ, և զՊ. Գէորգ Զօհրապէան 'ի Լիոնէ, իրը նախիմին աշակերտը:

Այս ամենուն ազնիւ սրտին բիւր գաւութիւնի մէն: Կաև աննաց որ արգահաստութիւննին ու ինք բարեկամութիւննին այս սրտակից զպատաստ առթիւ յայտնած են զրոյ կամ 'ի բրենոյ առ. մի որ կամ առ ունան 'ի մերոցն միարանից, ազգակել հաղորդել զայնս պաշտօնապէս առ կեդրոն Միարանութեանն: Արոց համարն արգարել բարեսէր եւ իցէ ազգ պարծակը են, որ իրենց կրթութեասք և վեհանձն ուղարկութիւնը:

Ցիշելու ենք նաև մեծ երախտագիտութեամբ զնոսա, որ հաստարակեալ յօդուածներով փութացին 'ի նապասա զալ Ուխտիս. ինչպէս Մշակն խմբագիրը, և զմասարապէս Պ. Պետրոս թէպարեանց, որոյ յօդուածն կ'ապացուցան զրոյին բարի սիրուը, ազնիւ կըրթիւնն ու մեծաննանութիւնը: Այսախոսի պարարման անձնին և իցէ ազգ պարծակը են, որ իրենց կրթութեասք և վեհանձն ուղարկութիւնը կ'ապացուցանն թէ յառաջադիմութեան արժանաւոր զաւակունք են, ազսա 'ի նախապաշտմանց:

Փ.

Ազգայինք այսպէս խսկ յօտարաց, թողլով այն թուղթն որ հասին առ մեզ 'ի Գաղղիոյ, Աւոստրիոյ, 'ի Գերմանիոյ, յողըն խտալիոյ և

շԱՆԴՐԻԿԻՍ, Հանդերձ դրամոկան նու էրներով ինչ յիշելու ենք մտնաւորապէս չորհակարու պրտի մեծ համուկրութեան ցոյցն զոր ետառն մեզ Անգղիացիք:

Եւ նախ մեր վաղեմի բարեկամն Պրայս, որ աղէտը լսածին պէս վութաց զիր զիւլու ցաւ ակցութեան. և ու միայն ինքնի, այլ և իւր ազնիւ եղացյան. որ և միարան թոյսութիւն իրն ողեցին՝ յանուն Ուժութիւն դրամական համագութեան ընել ՚ի դիրութիւն մեզ. Եւ նոյն իրենց այս առաջարին թէ լրացրաց մէջ հրատաւ բակեցին և թէ անձամբ գործադրեցին, իրենց ազգացոց նուէրը մեզ ՚ի նապատ աղերսերով. Մեր երախտագիտութիւնը մշտառն պիտի ըլլայ առ Պրայս ազնիւ եղարս, որ ամէն առթի մէջ զանց շըրին երբեք յայտնի ընելու ի ընի որ մեր Ուժուն ունեցած համակրութիւնը:

Դարձեալ յիւրաւ ենք զծօն Ծրպին, այս մեծասիրու ու հչափաւոր գրագէտը, որոյ անունը ամէն անդրդիւցիպատական անգէ՛ւրտաքէ՛ արտաքրէ՛ իրը պարծանիք իրենց ազգին, և որոյ շատ յիշատակի կը պահուին վանաս գրասունը: Ազիտիս լուրը լսելով ոչ միայն իր նուէրը ու զարկեց, այլ և ազնիւ և մեծանձն նամակաւ փութաց զմեզ քաջալիքելու, հրաւիրելով միանգամայն երթալ յԱնգղիս, և հն լ անքէս սրբ անդորր ճին կրայ մենաստան կանգնել: Որովհետեւ ինքն անդրդութիւն ու խաղաղ կենակ սրիւրելով կը համարի թէ շրգենաւուց արդի յանափառթիւնն և աղմաւէն՝ ՚ի վենեստիկ, ոչ միայն նոյն մեծագործ քաջաքին վայելլութիւնը կորոնցնել արւին, այլ և մեր խաղաղամիս ընկերութեան ու գույն հռովին են:

Իսկ Արք Լէյարտ, երբեմն գեւագոն Անգղիս ՚ի Կոստանդնուպօլիս, որ քաղաքոյ կը բնակի իր յասուկ պալատան մէջ, ոչ միայն անձամբ մենաստանին դուռը եկան այս առթիւ իր ցաւակցութիւնը մատուցնելու, այլ և իր նուէրը չնորհնեց յօդնաւթիւն շինուածոյն:

Թուղանք նշանակել և զայ նշանաւոր անձինս, որ վտակից եղան մեզ Գոնունցան և

ոմանք որ երկիւ գածութեամբ ներումն կը խրնդրէին ըստլով. « Ձեմ հարուստ, բայց լիստենալով այս ցաւակի առթիս մէջ զվանակ իմ փոքր նուէրը կը խնդրեմ ներել և ընդունիլ որշափ և փոքր ըլլայ. փափուկելով փոքր խիւ մասնաւ կից Ըլլայ՝ ՚ի վերականգնումն ձեր սիրուն մենաստանին, որոյ յիշատակը միշտ սրտիս մէջ կը կրեմ»:

Այս ամենաւն նամականին իրը յիշատակ կը պահանի արդ ՚ի դիւանի, յերախտագիտութիւն մերոց յանդրդաց, և ՚ի հաւաստի անդղիական ազգին առ Միիթարեան Հարս ունեցած սիրոյն ու համարմանն: Կամանապէս կը պահուին նուև այն բազմաթիւ լրագիր՝ որ այս առթիւ Միիթարայ տան վրայ խօսեցան, և գիտաւորապէս խոալական, անդղիական և ամերիկեան լրագիրը, որ այս ցաւակի լրտն ամէն կոզմուածածեցին:

Սակայ հսրկ է՛ ի մամասորի և գրուատեզ յիշատակել նուև զունան Ալ) Արքիկացի բարեկամաց մերոց, որք ծանօթանալով ձախորդ լրոյն, վամեցան յետնորդ ըլլալ քան զՊրայս անցիւ եղարաս. այլ փյթ ըրին մասնաւողով կազմել և հրաւարակեալ յօդուածիւ խրախուսել իրենց հայրենակցաց նուէրն ՚ի նախատ Միիթարեան Հարս. յիշեցնելով հազարաւոր այցելութիւնն ՚ի գրուն Ս. Ղազարոս, և իրենց նոսու մորգասէր հիրընդխարթիւնը: Սոցա գիւտաւորն է Զառուէլ՛ ազնիւ. ու քաջ մատենագիրն, որ գոզցես քասան ամօք յառաջ ամբիւն հիւսպատ էր ՚ի վենեստիկ, և այժմ իր գրաւոր վաստակովը անտանն անմահացուցած է, և վանացս համբաւն իւր բազմաթիւ գրուածներով առ հասարակ Աներիկացւոց սիրելի ու պատկառելի ըրած է:

Սոնց ամենն և նմանեաց, որպէս և Անգղիսի խորդարարունին երեսիփանանաց ունանց մեծանութեան և առաստածեն նութեան՝ Միիթարեան Ուժուն ինքզինքը երախտագիտակար միշտ պիտի համարի:

Հ. Յ. Վ. ԽՍԱՎԵՐՏԱՅ:

Նոր գոնուած հսովիմական ննորիիւնը. — Վերջերս յԱնգղիս Մարզպրուկի մօտերն, գործառուք առան մը հիմը զնելու առթիւ հանգիպեցան երկու մարդկային գիւսկանց, և անոնցն քիչ հեռու փոսի մը մէջ հին դրամոց, յորոց ամսնիք արծաթեայ էին, և մետաղական պիտակաց և սափորի մը: Պահենէրէն ոմանք փորագրուած են գեկեցիկ զարդերով և պատ՛երով ըստ հռովմէական ուսոյ: Մետաղն՝ յորմէ կազմեալ են անակներն արծաթիւ նմանութիւն ունի, և անադի տեսակ մի կը թուի: